

§ 7.

Hvis ejeren ikke melder sig eller ikke afhenter det fundne inden udløbet af den i § 4 fastsatte frist eller dog inden det fundnes bortsalg efter fristens udløb, tilfalder der finderens en trediedel af det ved salget indkomne beløb med fradrag af omkostningerne. Resten tilfalder politikassen, i København statskassen.

§ 8.

Justitsministeren træffer de nærmere bestemmelser vedrørende lovens gennemførelse.

§ 9.

Denne lov berører ikke bestemmelserne vedrørende glemte eller tabte genstande i § 71 i statsbaneloven nr. 336 af 27. juni 1946 og i § 11 i politianordning nr. 571 af 31. december 1947 for jernbaner under privatdrift. Ej heller berøres bestemmelserne om danefæ i Danske Lov 5—9—3 samt forordning af 22. marts 1737 og plakat af 7. august 1752 eller bestemmelserne om optagelse af husdyr i lov nr. 53 af 25. marts 1872 om mark- og vejfred.

§ 10.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. juli 1950.

Fra lovens ikrafttræden ophæves patent af 28. september 1767 vedrørende hittegods, der findes i København, og plakaterne af 8. juni 1811 og 5. december 1812 vedrørende hittegods, der findes henholdsvis i købstæderne og på landet.

Bemærkninger til lovforslaget

De gældende bestemmelser om behandlingen af hittegods findes i patent af 28. september 1767, der oprindeligt kun gjaldt hittegods, der findes i København, men som ved plakater af henholdsvis 8. juni 1811 og 5. december 1812 er blevet udvidet til med enkelte ændringer at gælde hittegods, der findes henholdsvis i købstæderne og på landet.

Disse bestemmelser kan ikke mere anses for at være tidssvarende, og der er af politiet overfor justitsministeriet stillet forslag om, at bestemmelserne tages op til revision. Det er herved navnlig gjort gældende, at den i patent af 28. september 1767 fastsatte frist for opbevaring af hittegods „år og dag“ (1 år og 6 uger) er alt for lang efter nutidens forhold.

Justitsministeriet har derfor udarbejdet nærværende lovforslag, hvorefter fristen for opbevaring af hittegods forkortes til 3 måneder, medens forslaget iøvrigt i det væsentlige følger de gældende bestemmelser.

Om lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes:

Til § 1.

I § 1 fastslås det, at hittegods skal afleveres til politiet eller tilbageleveres til ejeren.

Forslaget indeholder lige så lidt som de gældende bestemmelser en definition af begrebet hittegods, men man har fundet det mest formålstjenligt at henholde sig til den traditionelle afgrænsning af begrebet, idet der ikke i praksis har vist sig særlige vanskeligheder i så henseende.

Forslaget er i overensstemmelse med de hidtil gældende bestemmelser, for så vidt som det foreskriver, at hittegods skal afleveres til politiet. Derimod findes der ikke i de gældende bestemmelser en udtrykkelig regel om, at hittegods kan tilbageleveres til ejeren, når finderens ved, hvem denne er, men der kan ikke være tvivl om, at finderens også efter den bestående ordning kan tilbagelevere det fundne direkte til ejeren, hvis han foretrækker det.

Formuleringen af bestemmelsen i § 1 vil ikke være til hinder for, at finderens afleverer det fundne til en trediemand, hvor denne må anses at have en særlig pligt til at søge det fundne bragt tilbage til